

Охирин мусофири Биҳишт

[Тоҷикӣ – Таҷики – طاجيکيۃ]

Одил Ҳайдари

Таҳия: Манзураи Музаффар

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ آخر من يدخل الجنة ﴾

«باللغة الطاجيكية»

عادل حيدري

إعداد وترجمة: منظوره مظفر

2012 - 1433

IslamHouse.com

Охирин мусофири Биҳишт

Он гоҳ ки пурсида шавад!

Аввал касе, ки дарвозаҳои Биҳишт бар вай кушода хоҳад шуд ва вориди Биҳишт мешавад чи касе аст?

Бегумон било даранг ҳама посух хоҳад дод:

Сарвари аввалин ва охирин ва сайиди анбиё ва мурсалин Муҳаммади Мустафо (с).

Аммо суоле, ки пеш меояд ин аст, ки охирин мусофири Биҳишт кист? Охирин касе, ки бар наъими муқим қадам мениҳад чи касе аст? Касе, ки пас аз вай дарҳои Биҳишт баста мешаванд ва пас аз он касе ворид бар Биҳишт намешавад. Оре охирин мусофири Биҳишт чи касе мебошад?

Расули Худо (с) достони ин мардро бар ёрони худ баён медорад ҳамчуноне, ки ин ҳадис мутафақ алайҳ буда ва аҳодиси саҳеҳи дигаре низ перомуни ин мард вучуд дорад.

Достони охирин мусофири Биҳишт баргирифта аз аҳодиси Набавӣ.

Охирин мусофири Биҳишт мардеаст, ки солиёни дарозро дар чаҳаннам таҳти азоб гузаронда то ин ки ба сӯи Худо дасти зорӣ баланд мекунад ва мегӯяд: Бор Илоҳо маро аз ин оташ наҷот деҳ чаро, ки буяш маро орзурда ва шуълаҳояш маро сӯзондааст, Худояш гӯяд: Туро раҳо созам, аммо маршрут бар ин ки дигар бор чизе аз ман нахоҳӣ, мегӯяд: Парвардигоро, ба иззати ту савганд, ки пас аз он чиз дигаре аз ту нахоҳам.

Он гоҳ, ки аз чаҳаннам наҷот меёбад ва аз пули сирот мегузарад аз хушҳоли мегӯяд: Баланд мартаба аст Худованде, ки маро наҷот дод бегумон имрӯз бар неъмате даст ёфтаам, ки ҳеҷ кадом аз пешиниён бадон даст наёфта ва ҳеҷ яке аз ояндагон бадон нахоҳанд расид (ғофил аз ин аст, ки вай охирин мусофири Биҳишт мебошад, аммо чаро ин суханро нагӯяд?! Магар на ин аст, ки: (Касе, ки аз оташ дур дошта шуд ва бар Биҳишт ворид омад пас яқинан ба пирӯзӣ расидааст).

Дар ин миёни ногаҳон дарахте сабз ва зебо дар муқобилаш меравад ва аз зери он чашмае ҷорӣ мешавад ва чун ин сахнаро мебинад мегӯяд: Бор Илоҳо маро ба ин дарахт наздик бинамо то даме дар сояш биосоям ва аз обаш ҷӯрӑе бар гирам, Худояш гӯяд: Эй фарзанди одам чи қадар сушт паймон ҳастӣ магар аҳд набаста будӣ, ки дигар чизе аз ман нахоҳӣ?

Аммо Худо ӯро маъзур медонад, ки ӯро сабр дар муқобил неъматҳо нест, он мард гӯяд: Савганд ба иззати ту, ки бори дигар чизе нахоҳам, ва Худованд хостаи вайро мепазирад.

Вақте, ки аз он дарахт мегузарад ногаҳон дарахте сабзтар ва зеботар аз дарахти аввал дар муқобилаш меравад ва чунин сахнаро мебинад мегӯяд: Бор Илоҳо маро ба ин дарахт наздик бинамо то даме дар сояш биёсоям ва аз обаш ҷӯрӑе бар гирам.

Худояш гӯяд: Эй фарзанди одам чи қадар суштпаймон ҳастӣ магар аҳд набаста будӣ дигар чизе аз ман нахоҳӣ? Аммо Худо ӯро маъзур медорад чун медонад, ки ӯро сабр дар муқобили неъматҳо нест. Он мард гӯяд: Савганд ба иззати ту, ки бори дигар чизе нахоҳам ва Худованд хостай вайро мепазирад.

Вақте, ки аз он дарахт мегузарад ногаҳон дарахте сабзтар ва зеботар аз ду дарахти аввал дар муқобилаш мерӯяд ва чун ин сахнаро мебинад меғӯяд: Бор Илоҳо маро ба ин дарахт наздик бинамо то даме дар сояаш биёсоям ва аз обаш чуръае бар гирам! Худояш гӯяд: Эй фарзанди одам чи қадар сустпаймон ҳастӣ магар аҳд набаста будӣ дигар чизе аз ман нахоҳӣ? Аммо Худо ӯро маъзӯр медорад чун медонад, ки ӯро сабр дар муқобили неъмат нест, он мард гӯяд: Савганд ба иззати ту, ки бори дигар чизе нахоҳам ва Худованд хостаи вайро мепазирад.

Вақте, ки аз он дарахт мегузарад ногаҳон садои хушиҳои аҳли Биҳиштро мешунавад пас меғӯяд: Худоё маро ба Биҳишт дохил намо! Худояш гӯяд: Эй фарзанди одам чи қадар суст паймон ҳастӣ магар аҳд набаста будӣ дигар чизе аз ман нахоҳӣ? Аммо Худо ӯро маъзӯр медорад чун медонад, ки ӯро сабр дар муқобили неъматҳо нест ва ба ӯ меғӯяд воридаи Биҳишт шав, ва чун воридаи Биҳишт мешавад тасаввур мекунад, ки биҳишт пур шудааст ва ҳама қасрҳо ва неъматҳо соҳиби шудааст, ва чизе барои ӯ боқӣ нагузоштаанд, дарҳол бар мегардад ва меғӯяд: Бор Илоҳо Биҳиштро пур ёфтам, Худояш гӯяд:

Вориди Биҳишт шав ва чун барои бори дуввум вориди Биҳишт мешавад бори дигар тасаввур мекунад Биҳишт пур шуда ва ҳамаи қасрҳо ва неъматҳоро соҳиби намудаанд ва чизе барои ӯ боқӣ нагузоштаанд, дарҳол бар мегардад ва мегӯяд: Бор Илоҳо Биҳиштро пур ёфтам! Худояш гӯяд вориди Биҳишт шав, ва чун барои бори севвум вориди Биҳишт мешавад бори дигар тасаввур менамояд, ки Биҳишт пур шуда ва ҳамаи қасрҳо ва неъматҳоро соҳиби намудаанд ва чизе барои ӯ боқӣ нагузоштаанд, дарҳол бар мегардад ва мегӯяд: Бор Илоҳо Биҳиштро пур ёфтам!

Худояш гӯяд: Ончиро меҳоҳӣ орзӯ кун ва чун орзу мекунад Худояш гӯяд: Барои ту дар Биҳиштаст ончиро, ки орзу намудӣ ва даҳ баробари дунё.

Он мард аз шиддати хушҳолӣ мегӯяд: Бор Илоҳо оё маро ба боди масхара гирифтаӣ дар ҳоле, ки ту фармонраво ҳастӣ?!?!

(Вале Худованд инчо ӯро ба боди масхара нагирифтааст, балки дар ҳақиқат ин неъматро ба ӯ бахшидааст. Вале аз сабабе ки ақли он шахс инро тасаввур карда наметавонад аз Худованд савол

мекунад, ки Оё ўро ба боди масхара гирифтааст.
Худованд мо ва ҳама бандагони муъминро аз
неъматҳои бихишт бархурдор гардонад, омин)

Ва Расули Худо (с) пас аз нақли ин дoston бар
саҳобагон (разияллоҳу анҳум), хандиданд.

Манобеъи истифодашуда:

Саҳеҳ Бухори: Китоби тавҳид, ҳадиси 7437. Китоби Рақоик 6571.

Саҳеҳ Муслим. Китоби Имон, ҳадисҳои 308,309,310.